

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronot
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Miriam Diez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Dani
Codina, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Lloàs, Toni
Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanessa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Fi de curs i suspens

La temporada política, al Principat, s'obre i es tanca amb la diada de l'Onze de Setembre. I, enguany, el balanç és enormement decebedor. El catalanisme polític és la força hegemònica, ha aconseguit que el seu relat s'imposés socialment i totes les enquestes dibuixen un increment del sobiranisme impossible d'ocultar. Però, paral·lelament a tot això, la realitat és una davallada constant de les expectatives d'autogovern. Tant la sentència contra l'Estatut de l'any passat com l'actual reforma exprés de la Constitució del 78 s'han fet en la direcció –inequívoca– d'una clara recentralització de l'estat. Els dos grans partits espanyols no tenen cap problema a posar-se d'acord en les grans qüestions de l'estat, una de les quals, potser la més important, és retallar l'autonomia política i financera que es desprenia del pacte constitucional.

Davant d'això, el catalanisme en conjunt ha entrat en un estat de profunda desorientació estratègica. La setmana passada, Josep Antoni Duran i Lleida va ordenar al seu grup parlamentari de no participar en les votacions de la reforma constitucional, en un gest inèdit en tota la trajectòria parlamentària de la coalició al Congrés dels Diputats. El govern de la Generalitat viu en un estat d'angoixa financera que el condiciona duríssimament i no troba cap interlocutor vàlid a Madrid, ni tan sols per a obrir una esclatxa per on fer passar el tradicional peix al cove. L'únic argument, incert, és que la solució pot venir d'una futura aritmètica parlamentària que millori els fluxos financers entre Madrid i Barcelona. Una esperança de difícil compliment.

ERC encara viu una desorientació més profunda. Definitivament, ha fracassat l'estratègia de col·laboració amb l'esquerra catalana o espanyola i no és clar que hi hagi una opció alternativa i viable. El vell partit republicà ha entrat en una espiral negativa que s'acompleix, inexorablement, en cada convocatòria electoral. D'aquí es deriva el debat intern, acarnissat, entre les opcions que encapçalen Joan Ridai i Alfred Bosch. Una batalla ideològica i estratègica que no és segur que acabi amb un ressorgiment d'ERC com a partit imprescindible dins el joc polític a Catalunya.

Tot amb tot, hi ha senyals positius. D'entrada, el nou discurs de CiU ha abandonat molts dels condicionaments que pesaven en la seva història. La col·laboració amb la majoria parlamentària de Madrid ja no es pot pressuposar i el nivell d'exigència del seu electorat ha augmentat substancialment. I, per la franja independentista, la simple presència de realitats com Solidaritat Catalana per la Independència ja són un ancoratge sòlid i significatiu.

Als nostres lectors

Ens farà falta Heribert Barrera. En aquest setmanari sempre hem tingut molt present la seva opinió i sovint l'hem anat a cercar perquè ens ajudés a interpretar el passat, el present i les possibilitats de futur d'aquest país. L'última vegada va ser fa pocs mesos, en una entrevista que reproduïm. I un apunt personal. Barrera sempre va respondre quan m'hi vaig adreçar i això em va permetre de conversar-hi unes quantes hores. Unes anàlisis que formen part de la meua manera d'interpretar la realitat d'aquest país. A més, aquesta setmana oferim un dossier excepcional. Xevi Camprubí ens acostava a un personatge novel·lesc i inèdit: Rafael Figueró, l'editor del diari que va relatar el dia a dia de la resistència de Barcelona el 1714. La recerca es convertirà en un llibre que esperem amb impaciència.

Salvador Cot